

E 3, $AA\lambda 1(\alpha)$

ΤΑΞΗ: Α΄ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

MAOHMA: APXAIA

Ημεφομηνία: Τετάφτη 7 Ιανουαφίου 2015 Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Λύσανδρος μετέφερε στη Λάμψακο και τα πλοία και τους Α. αιχμαλώτους και όλα τα άλλα και συνέλαβε εκτός από τους άλλους στρατηγούς και το Φιλοκλή και τον Αδείμαντο. Την ίδια μέρα που έκανε αυτά έστειλε στη Σπάρτη το Θεοπομπο, το Μιλήσιο πειρατή, για να αναγγείλει τα γεγοχότα, ο οποίος, αφού έφτασε (εκεί) μετά από τρεις μέρες, (τα) ανήγγειλε. Μετά από αυτά λοιπόν ο Λύσανδρος, αφού συγκέντρωσε τους συμμάχους, (τους) προέτρεψε αιχμαλώτους. συσκεφθούν yua> Τότε, να τους διατυπώνονταν πολλές κατηγορίες για τους Αθηναίους, και για εκείνα τα εγκλήματα πολέμου που είχαν ήδη διαπράξει και για εκείνα που είχαν αποφασίσει να κάνουν, αν νικούσαν στη ναυμαχία, να αποκόψουν δηλαδή το δεξί χέρι όλων εκείνων που θα συλλαμβάνονταν ζωντανοί, και επειδή, όταν έπιασαν δύο τριήρεις, τη μια από την Κόρινθο και την άλλη από την Άνδρο, όλους τους άνδρες από αυτές τους πέταξαν στη θάλασσα. Ο Φιλοκλής ήταν ο στρατηγός των Αθηναίων που τους θανάτωσε.

B1.

Οι Σπαρτιάτες και οι σύμμαχοι έλαβαν υπόψη τους τις παρανομίες και τα εγκλήματα των Αθηναίων κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου (Ένταῦθαδή...παρανενομήκεσαν). Οι παρανομίες οφείλονται όχι στην παράβαση γραπτών νόμων ή συμφωνιών μεταξύ των εμπολέμων, αλλά στην παραβίαση άγραφων νόμων και καθιερωμένων θεσμών για την τύχη των αιχμαλώτων. Οι πιο σκληροί επικριτές των Αθηναίων ήταν οι πρώην

Α' ΦΑΣΗ

E 3, $AA\lambda 1(\alpha)$

σύμμαχοί τους, γιατί είχαν υποστεί πολλά δεινά από την επεκτατική πολιτική και αλαζονική συμπεριφορά τους. Σκληρές ήταν οι τιμωρίες για τους συμμάχους, όταν οι τελευταίοι τολμούσαν να αμφισβητήσουν την αθηναϊκή κυριαρχία και να αποστατήσουν από την Αθηναϊκή συμμαχία-ηγεμονία. Ενδείκτικό είναι το παράδειγμα των Μηλίων το 415 π.Χ, τους οποίους τιμώρησαν οι Αθηναίοι για την αποστασία τους, με το θάνατο όλων των ανδρών χωρίς διάκριση και με την πώληση γυναικών και παιδιών ως δούλους. Ανάλογη ήταν η συμπεριφορά των Αθηναίων απέναντι στους Σκιωναίους, Τορωναίους και Αιγινήτες και σε πολλούς άλλους από τους συμμάχους τους.

Σύμφωνα με την αναφορά του Σενοφώντα στο συγκεκριμένο απόσπασμα οι Αθηναίοι εξαιτίας του μίσους τους για τους Κορινθίους και τους Ανδρίους, όταν συνέλαβαν δύο πολεμικά πλοία, ένα από την Κόρινθο και ένα από την Ανδρο, πέταξαν στη θάλασσα όλους τους ναύτες. Βαρύτατες κατργορίες αποδόθηκαν στο Φιλοκλή, τον τότε στρατηγό των Αθηναίων, ο οποίος σκότωσε όλους τους Ανδρίους και Κορινθίους συλληφθέντες, παραβαίνοντας έτσι τον άγραφο νόμο για σεβασμό του νικητή απέναντι στους ανυπεράσπιστους ομήρους (και ὅτιλαβόντες...διέφθειρεν).

Επίσης, ιδιρίτερα επιβαρυντικό ρόλο για τις αποφάσεις του πολεμικού συμβουλίου είχε και η απάνθοωπη απόφαση των Αθηναίων στην εκκλησία του δήμου να αποκόψουν το δεξί χέρι όλων των αιχμαλώτων που θα συλλαμβάνονταν, αν νικούσαν στη ναυμαχία(()) στους Αιγός ποταμούς (καί ű έψηφισμένοιἦσαν...πάντων). Εξαιτίας, λοιπόν, των παραπάνω ενεργετών και αποφάσεων οι Αθηναίοι κρίθηκαν εγκληματίες πολέμου και οι Σπαρτιάτες μαζί με τους συμμάχους αποφάσισαν να καταδικάσουν σε θάνατο όλους τους Αθηναίους αιχμαλώτους εκτός του Αδείμαντου, ο οποίος ήταν ο μόνος που αντιτάχθηκε στο ψήφισμα του ακρωτηριασμού των αντιπάλων. Οι αιχμάλωτοι από συμμαχικές πόλεις και οι μισθοφόροι αφέθηκαν ελεύθεροι (ἐλέγετοδέ...ψηφίσματος).

Β.2. σχολικό βιβλίο σελ. 55 «Η πειρατεία ήταν διαδεδομένη...χρηματικά ποσά στον Λύσανδρο».

Α΄ ΦΑΣΗ

E 3, $AA\lambda 1(\alpha)$

B3.

Οι Σπαρτιάτες και οι σύμμαχοι καταδίκασαν σε θάνατο όλους τους Αθηναίους αιχμαλώτους. Ο Λύσανδρος σκότωσε το Φιλοκλή με τα ίδια του τα χέρια, αφού πρώτα τον ρώτησε ποια τιμωρία άξιζε να πάθει, επειδή πρώτος είχε παραβεί τους νόριους σε βάρος των Ελλήνων (Ελέγετοδέκαί...ἀπέσφαξεν). Ο Ξενοφώντας δεν αναφέρει τον αριθμό των εκτελεσθέντων, με βάση όμως τις αρχαίες πηγές ο χιλιάδες. τουλάχιστον τρεις αδιαφιλονίκητος νικητής στους Αιγός ποταμούς, από τη μια καταδίκασε τους Αθηναίους, επειδή παραβίασαν καθιερωμένους, πανελλήνια, ηθικούς νόμους, από την άλλη ο τρόπος με τον οποίο ο ίδιος μεταχειρίστηκε τους αιχμαλώτους παραβιάζει εξίσου τους νόμους αυτούς. Η αντιφατική αυτή και απάνθοωπη συμπεριφορά ερμηνεύεται, αν λάβουμε υποψή μας τη διαχρονική ρήση του Θουκυδίδη σύμφωνα με την οποία ο πόλεμος μεταβάλλει πλήρως τον ανθοώπινο ψυχισμό και γίνεται δάσκαλος της βίας. Μέσα σε συνθήκες πολέμου οι ηθικές αξίες καταργούνται, κυριαρχούν ο πάθη και η βαρβαρότητα. Ο άνθρωπος τα αποθηριώνεται γίνεται εκδικητικός, αφήνει να κυριαρχήσουν τα βίαια ένστικτα που κούβει μέσα του. Οδηγείται σε ωμότητες και απάνθοωπες ενέρχειες όπως αυτές που αναφέρει ο Ξενοφώντας στο συγκεκοιμένδαπόσπασμα.

Ο Ξενφώντας αποφεύγει να χαρακτηρίσει την ομαδική σφαγή των Αθηναίων από τους Σπαρτιάτες. Εμείς όμως μπορούμε να πούμε ότι η πράξη αυτή είναι αδικαιολόγητη, αφού τους Αθηναίους δεν τους νίκησαν στο πεδίο της μάχης, αλλά τους αιχμαλώτισαν με δόλο και πονηριά. Είναι αποτρόπαιη και εγκληματική, αφού παραβιάζει απροκάλυπτα άγραφους ηθικούς νάμους σύμφωνα με τους οποίους οι αιχμάλωτοι είναι πρόσωπα ιερά και οφείλει κάθε νικητής να τους αντιμετωπίζει με οίκτο και σεβασμό. Δείχνει την απανθρωπιά, την ωμότητα και τον κυνισμό των νικητών, οι οποίοι από θέση ισχύος επιβάλλουν τη θέληση και την αγριότητά τους σε ανυπεράσπιστους και ανίσχυρους ομήρους. Αναμφισβήτητα, οι Αθηναίοι διέπραξαν βαρύτατες παρανομίες και αδικίες εις βάρος των αντιπάλων και των ίδιων ακόμα των συμμάχων τους, τη δεδομένη όμως χρονική στιγμή είναι θύματα

Α' ΦΑΣΗ

E 3, $AA\lambda 1(\alpha)$

πολέμου και έχουν ανάγκη τον οίκτο και την ανθρωπιά του ισχυρού. Μια τέτοια μεταχείριση των αιχμαλώτων είναι πράξη που βασίζεται σε κίνητρα αντεκδίκησης και φανερώνει με τον πιο απτό τρόπο το μίσος που γέννησε στις ψυχές των αντιπάλων ο μακροχρόνιος εμφύλιος πόλεμος. Το τέλος του εμφυλίου πολέμου χαρακτηρίζεται από ενέργειες που έφθειραν τις αξίες του ελληγισμού.

- **Β.4.** α) σελ. 33: «Στη οωμαϊκή εποχή... απόλυτα θεμελιωμένοι (Η παρεμβολή...της ελληνιστικής εποχής)».
 - **β)** Ιστορικά: 3, 5 Σωκρατικά: 1, 4

Διδακτικά: 2

B.5. α) εκπομπή: ἔπεμψε

μετάδοση: προδοῦνα

δόγμα: ἔδοξε

κατάληψη: ἔλαβε λαβόντες, ἐπελάβετο

γκοεμός: κατακοημνίσειαν, κατεκοήμνισε

β)

Ρηματικοί τύποι	Κατάληξη	Ομόροιζο ουσιαστικό
κατειργάσατο	-τήριον	έργ <i>α</i> στήριον
βουλεύεσθαι	-μα	βούλευμα
παρενενομήκεσαν	-ία	παρανομία
ἔπεμψε	-ή	πομπή
αφικόμενος	-15	ἄφιξις

Β.6. τῆς νεώς

ἄÇ

πᾶσι

(ὧ) ἄνεο

πλείονας / πλείους

Α' ΦΑΣΗ

 E_3 , $AA\lambda 1(\alpha)$

β) κατείογασται ἀπαγγείλαις –ειας κελευώμεθα παρανομοῦσι(ν) πάθε

Β. 7. α) πάντα: ονοματικός, ομοιόππωτος

κατηγορηματικός πρόσδιορισμός στο

τἆλλα

τῶνστρατηγῶν: ονοματικός, ετεφοπτωτος, γενική

διαιρετική στο άλλους

ληστήν: ονοματικός, όμοιόπτωτος, παράθεση στο

Θεόπομπον

ἀπαγγελοῦντα: τελική μετοχή, συνημμένη στο Θεόπομπον

τριταῖος: επιροηματικό κατηγορούμενο του χρόνου

από το άφικόμενος, αναφέρεται στο ὅς

ά: σύστοιχο αντικείμενο στο

παρενενομήκεσαν

άποκτείνας τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο

απρόσωπο ρήμα ἔδοξεν.

β) «εἰκρατησειαν τῆ ναυμαχία»: δευτερεύουσα επιροηματική

υποθετική πρόταση

«ὅπι μόνος ἐπελάβε το ἐν τῆ ἐκκλησία τοῦ περί τῆς ἀποτομῆς

των χειρων ψηφίσματος»: δευτερεύουσα επιρρηματική

αιτιολογική πρόταση

«τί εἴη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἑλληνας παρανομεῖν»:

δευτερεύουσα ονοματική

πλάγια ερωτηματική πρόταση.